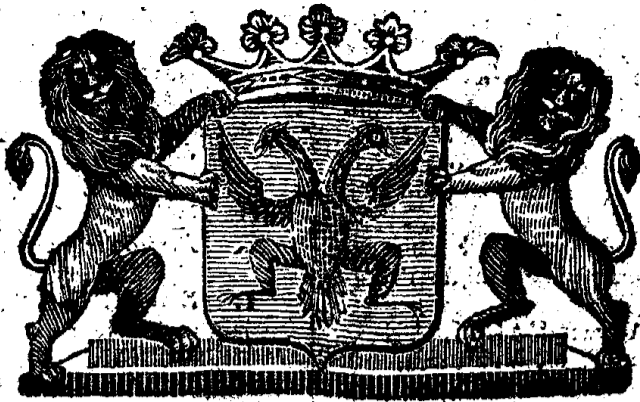

A°. 1825.

ARNHEMSCHE

Zaterdag

COURANT.

den 23. April.

FRANKFORT, den 20. April.

Triest heeft men den 9. dezer brieven uit Zante tot den 23., en uit Morea tot den 19. Maart ontvangen. Nadat de Grieksche regering bevestigd, berigt eener voorgenomene landing van Ibrahim-pacha op Morea had ontvangen, zorgde zij allereerst, Colocotroni en alle anderen, die in zijne zamenzwering betrokken waren, naar Hydra te doen overbrengen. Den 8. Februarij werden zij aldaar in het Elias-klooster opgesloten. Ondertusschen had Ibrahim pacha, den 22. Februarij, 3000 man gevolgd. Deze werpt den eersten poging om Navarino te overrompelen; doch werden met verlies teruggedreven. Eene andere poging, om tegen Gastuni aan te dringen, viel nog ongelukkiger voor hen uit. Sints zijn zij tuschen Modon en Coron zamengedrongen, vermoedelijk om de operatien der uit Epirus te land oprukkende Turken af te wachten. De Grieksche regering heeft eene oproeping aan de natie uitgevaardigd, en men zeide, dat 36.000 gewapende Grieken daadlijk opgekomen waren. Conduriotti, die de belegering van Patras bestuurt, had zich voor eenige dagen naar de streken van Modon begeven; de belegering aan de landzijde is geenszins opgeheven. De Egiptische vloot, 50 zeilen sterk, lag in de haven van Modon en bij het eiland Sapienza; de Grieksche vloot, 36 zeilen sterk onder Saachturij's bevel, lag tegen over Navarino. De admiraal Miauli heeft last, om den kapudan-pacha, bij het uitloopen van de Dardanellen, werk te verschaffen. Er schijnen dus groote gebeurtenissen aanstaande. Brieven uit Zante niten groot vertrouwen op de maatregelen van verdediging der Grieken. De Egiptische expeditie inzonderheid schijnen zij weinig te dachten.

WEENEN, den 14. April.

De ridder van Tatitschiff, Russisch staatsraad en senateur, en de heer Gramp van Freudenstein, gevolmagtigd minister van Wurtemberg bij ons hof, zijn den 9. dezer maand naar Milaan vertrokken.

LONDEN, den 15. April.

De groote vraag, nopens den vrijen invoer van buitenlandsche graanen in Engeland, welke een noodwendig gevolg is van het afschaffen der wetten op het verbod van vreemde fabriekwaren, moet ten sterkste de aandacht van het publiek tot zich trekken, nithoofde van den invloed, welken zij zal hebben op de belangen van den landbouw en het fabriekwesen. Zie hier de besluiten, welke te dien opzichte, in de vergadering van den gemeente raad, op den 7. dezer maand, genomen zijn. De lord-minister heeft dezelve officieel bekend gemaakt, ten einde zij tot grondslag zouden kunnen strekken voor de verzoeken, welke aan het parlement zullen worden ingediend, om eene herziening te erlangen der wetten op den graanenhandel:

Is besloten, dat de raad met genoegen heeft opgemerkt de liberale staatkunde, welke thans de raden van Z. M. gouvernement bezielt, bij de afschaffing der wetten op het verbod van invoer van alle voorwerpen of voortbrengselen van vreemden grond en fabrieken, aangezien men deze staatkunde beschouwt als een middel, om de onderdanen van het rijk, den invoer te verzekeren van onderscheidene voorwerpen tot verbruik tegen veel lagere prijzen, dan dezelve tot nog toe te verkrijgen zijn, en tevens geschikt om dien nuyver in den handel weg te nemen, die den Engelschen fabrikant beroofd heeft van vele verzendingen naar buitenslands; dat, hoezeer men al het gewigt van dezen maatregel gevoelt, men nogtans van oordeel is, dat zoo lang de Engelsche fabriekanten en werkbazen niet ontheven worden van de hooge prijzen van het graan, waarvan het brood gemaakt wordt, zij vergeefsche pogingen zullen doen, om tegen de buitenlanders te wedijveren; en dat de gevolgen, welke het verderf moeten na zich slepen, van allen die hier fabrieken hebben, anderen zullen noodzaken, om hunne kapitalen naar andere meer gunstig gestelde landen over te brengen; dat men in deze vrees bevestigd wordt, door in overweging te nemen, dat in eenen staat van diepen vrede, de graanen en andere volstrekt noodwendige behoeften in prijs zijn gestegen, waar uit volgt, dat een gedeelte der bevolking veel heeft moeten ontberen; dat men nog bovendien in die vrees bevestigd wordt, door op te merken, dat de prijs der tarwe, in de meeste zeehavens van Europa, niet meer dan de helft bedraagt der belastingen, welke de Engelsche verbruikers, volgens de wet op de graanen, moeten betalen; dat onder het tegenwoordige stelsel, de officieele bekendmaking der middelprijzen veelal onnaauwkeurig is, en dat de wetten zoo onvoldoende zijn, dat men, door middel van valsche berigten, bij sommige gelegenheden, onwettiglijk heeft weten te verkrijgen, dat in de eene plaats de havens open waren en gelijktijdig in eene andere plaats gesloten, hetwelk strijdig is met den waren geest der wet, en nadeelig zoo wel voor het belang van het publiek als van den landbouw. Het algemeene gevolg van dit stelsel is, om het publiek, dan eens buitensporig hooge prijzen voor de noodwendigste behoeften te doen betalen, en dan weer, bij het vrij laten, van

den invoer, door eene buitensporige daling dier prijzen, de landbouwers te bederven. De raad verklaart, dat indien de door de ministers van den koning voorgestelde maatregel, door de wetgeving wordt aangenomen, de vrije invoer van buitenlandsche graanen, onder betaling van zekere regten, wezenlijk tot algemeen welzijn zal strekken; doch verklaart tevens geen doel te hebben eenige ongegronde vooroordelen tegen de landbouwers of klagten tegen de graanhandelaars te doen geboren worden.

Hij beschouwt den landhouwer, den koopman, den fabrikant en den werkbaas als leden van hetzelfde staats-lichaam en gelijkelijk recht hebbende op de bescherming en aanmoediging van de wetgeving; en hij meent, dat, bij een vrijen invoer van graanen, de wezenlijke belangen der grondeigenaars niet benadeeld, maar in tegendeel bevoordeeld zullen worden, aangezien daardoor de uitbreiding van eenen wederkeerigen handel met andere landen toenemen, alsmede de standhouding der prijzen en een steeds toenemend verbruik van alle voortbrengselen bevorderd zal worden, en de arbeid van de landbouwers alzoo beloond met billijke prijzen, gelijk zulks de rechtvaardigheid en het belang van het rijk vorderen; dat de voordeelen van een liberaal stelsel opzigtens den graanenhandel reeds sedert lang zijn aangetoond door den verlichtenschrijver van den *Rijkdom der natien*, die over dat ontwerp zegt: »Indien alle natien het stelsel van eenen vrijen uit- en invoer aannamen, dan zouden de verschillende staten, waarin een uitgestrekt vastland is verdeeld, gelijken naar zoo vele onderscheidene provincien van een groot rijk, en dergelijke wetten zouden een behoedmiddel tegen duurte en een krachtig middel ter afwending van hongersnood zijn.»

Er zullen verzoeken, in den geest van bovengemelde besluiten verval, aan de beide kamers van het parlement worden aangeboden.

WOODTHORPE.

PARYS, den 18. April.

Onder de redenaars, die zich, in de kamer der afgevaardigden, met kracht tegen de wet over de heiligschennis verzet hebben, behoort ook de heer Benjamin Constant. Hij zeide onder anderen het volgende. »Dit ontwerp, mijneheeren, hetwelk u onder een zoo vromen schijn wordt voorgedragen, dit ontwerp, hetwelk bestemd zal zijn om den godsdienst op te heuren, is misschien de grootste hoon, die men der waardigheid van den godsdienst heeft kunnen aandoen. Ik spreek niet van die wettelijke vormen, om, hetgeen in uwe oogen het grootste, het heiligste, het doordringendste van uwe verborgenheden is, te constateren; er is iets zoo betreurenswaardig in die afdwaling, waarvan de ontwerpers den omvang niet gekend hebben, dat ik liefst uwe oogen daarvan afwendde.»

Ik zal u evenmin van die spitsvindigheden spreken, die ik heiligschennend moet noemen, met behulp van welke eene verwarde bovennatuurkunde in zekeren zin met den godsdienst den spot gedreven heeft. Maar ik zal u van de overdraagzaamheid der valsche godsdiensten spreken, waaruit men lessen voor het christendom wil trekken; van de vervolgingen ten behoeve van ongerijmde godsdiensten, dewelke aangehaald worden om ze in eenen waren bedienst in te voeren. In Egipte, dat in oastes verdeelde land, beheerscht door een overvloedig priesterdom, hetwelk de tiran der koningen, de verdrukker van het volk was; van Egipte, dat men tot voorbeeld bijbrengt, en waartoe? Ik durf het nauwelijks zeggen, zoo verschrikkelijk komt mij de vergelijking voor; als voorbeeld bijbrengt omdat hetzelfde onbarmhartig tegen de moordenaars der Goden was, en gij weet wie die Goden waren!...

O! indien men waarlijk uit voorbeelden der oudheid wilde leeren, moest men er andere lessen uit opzoeken; men moest, daar men goed vindt de waarheid met de dwaling te vergelijken, van Juliaan leeren welke vruchten de overheid van de u voorgestelde middelen plukt. Toen ook wilde men, gelijk men zeide, den godsdienst van staat onderschragen; toen ook zeide men, dat het algemeene gevoelen die bevestiging eischte. Al wie tuk was op rijkdom, waardigheden, magt, snelde naar den tempel, niet (Julianus zelf betreurt het) niet om den hemel te dienen, maar om den keizer te vleijen. De senateurs, de overheden, de matronen, omhelsden de knien der gewijde standbeelden, omhingen ze met prachtige versierselen, stortten tranen, sloegen zich tegen het hoofd en reten zich de borst open; en ook om te believen, maakten de gezaghebbers van de keizerlijke magt bloeddorstige wetten, die tegen de zeden aandruischten en welke de keizerlijke magt niet durfde uit te voeren. Wat is er uit gevolgd? De val van dien godsdienst van staat, die meer door dezelfde overaars, dan door dezelfde te geustanders, in gering-achting werd gebracht.

Het gevolg van uwe wetten zal niet hetzelfde zijn. De eeuwige waarheid, het christendom, zal niet vernietigd worden; maar gij zult, zonder het te weten, gedaan hebben wat het geschiktste was om het te vernietigen, hetgeen hetzelfde onvermijdelijk zou vernietigen, zoo God, die er de daarsteller en behoeder van is, hetzelfde niet tegen u zelve verdedigde.

Zoodanige wet zal nimmer mijne goedkeuring wegdragen. De wonden van het vermogen der volken kunnen geheeld worden; maar de wonden, welke der menschheid, het geweten, den godsdienst toegebracht worden, zijn eene eeuwige bron van rampspoeden en onlusten. Ik stem tegen de wet.

ARNHEM, den 23. April.

Het water is hoog in den Rijn aan de paal:

Den 22. April 1 El 4 Palm o Duim; gewassen o D. gevallen 5 D
Den 23. dito. 1 El 4 Palm o Duim; gewassen o D. gevallen o D

Mijne lieve Vrouw P. A. VAN WYK beviel heden van eenen welgeschapenen Zoon.
Hattem, den 19. April 1825.

ROELDR. VAN WYK, JACOBZ
Dienende deze ter kennisgeving aan Familie, de geëerde Ouders der Leerlingen van ons Instituut en verdere Vrienden.

Heden overleed alhier, na met de H. H. Sacramenten onzer Heilige Moeder Kerk voorzien te zijn, zeer arbiel, aan de geesteliken eener zijner beroerte, na eene genoegelijke Echtverhouding van zestien, en in den onderdom van ruim 34 jaren, mijn geliefde geliefde Echtgenoot, **THEODOORUS MARTINUS VERSLUYS**, mij en mijne zeven ongezele Kinderen, die hun verlies nog niet bespeelden kunnen, in den diepsten rouw achterlatende. Waarvan bij dezen aan Vrienden en Bekenden wordt kennis gegeven, met verzoek door Brieven van rouw beklag mijne droefheid niet te vermeerdereu.

MARIA VAN HALDEREN,
Wed. F. M. VANSLUYS.

Arnhem,
den 17. April 1825.

PROVINCIE GELDERLAND. VERPACHTING

Van de Ontvangst van Tolregt.

Op Vrijdag den 29 April 1825, des middags te twaalf ure, zal in het Gouvernementshuis te Arnhem, normaal worden overgegaan tot eene verpachting van de ontvangst van het Tolregt aan de Barrières op den Griftdijk, te Elst en Elden, groote weg der eerste klasse No. 2.

De verpachting zal geschieden voor een tijdvak, aanvang nemende met den 1. Mei 1825, en eindigende den 31. Maart 1828, bij opbod en bij het uitgaan van waslicht, en zulks overeenkomstig de bekend gemaakte voorwaarden.

Arnhem, den 21. April 1825.

De Gouverneur ad interim der Provincie
Gelderland,

VAN HEECKEREN TOT KELL.

† § † BURGEMEESTER en WETHOUDERS
§ § der Stad Wageningen brengen, bij deze, ter kennis van het Algemeen, en bijzonder van Onders en Voogden, welke verlangen hunne Kinderen en Pupillen eene goede opvoeding te geven.

Dat de Heer **L. W. VAN DE SIEPKAMP**, Onderwijzer te Barneveld, met autorisatie van Zijne Excellentie den Heere Minister van Binnenlandsche Zaken, Onderwijs en Waterstaat, zich als **KOSTSCHOOLHOUDER** en **BYZONDER ONDERWYZER** ter dezer Stede plaatsen en een *Instituut van Opvoeding* etabliseren zal;

Dat gemelde Kostschoolhouder, den 4 Juli aanstaande, dus na den afloop der gewone vacantie, deszelfs Instituut alhier zal openen, in een daartoe wel gelegen, bijzonder ruim en gezond Locaal, van oude het *Kasteel* genaamd, welk Locaal, met deszelfs ruim Bassacour, nitgestrekte Tuinen en Wandelingen, volmaakt beantwoordt aan alle de vereischten van een wel ingerigt Opvoedings-Gesticht.

De beproefde bekwaamheid, wel bekende zorgen, en verhardende ijver van den opgenoemden Kostschoolhouder, en de getrouwe vervulling van deszelfs belangrijke pligten in de opvoeding der jongen verdienen niet alleen de meeste aanprijzing, maar ook de meest roem alhier gevestigde Latijnache Scholen, en de zeer matige prijs, waarop jonge Heeren op dit Instituut worden aangenomen, zullen en moeten voorzeker medewerken, om de heerenwoordige bloeiende Kostschool van den Heeren Onderwijzer, verder allerwegen, op het gunstigst te bevelen.

Onders en Voogden, nadere inlichting verlangende, kunnen zich met vrachtyrije brieven, ter Secretarie dezer Stad vervoegen.

Burgemeester en Wethouders voornoemd.

M. A. VAN OMMEREN, Va.

Ter ordonnantie van H. Ed. Achb.

De Stads Secretaris,

H. B. VAN DALEN.

† † † De ONTVANGER der DOMEINEN,
§ § te Zutphen, maakt bij deze bekend, dat hij vóór mens is, om, op Vrijdag den 29. April 1825, des voordemiddags om elf ure, ten Raadhuis der stad, publiek te verpachten: De **GRAASGEWASSEN** der Fortificatie-werken van de stad Zutphen,

§ † § Alle degenen, welke zouden vermeenen gerechtigd te zijn, het zij uit hoofde van eene in den jare 1793, volgens resolutie der destijdsige Heeren Geërfden van het Graafschap Berg, betaalde Halve Verponding, of wegens, op uitdrukkelijke orde en onder vrijwaring van die Geërfden, aan de toenmalige Geërfden en andere troepen gedane Leverantien, eenige tot dus ver onvolgane aanspraak op vergoeding te hebben, worden verzocht zich, vóór den vijfden Juli, danstaande, in persoon of door gefrankeerde brieven, met overlegging van behoorlijke bewijzen, aan te melden, bij den Heer J. A. DEN, te 's Heerenberg; ter wijl er, bij gebreke van dien, op hunne pretentien geen verder regard zal worden geslagen.

Velde, bij Zutphen, den 15. April 1825.

De President van de Heeren Geërfden van
het Graafschap Berg,

L. C. J. VAN NISPEN.

† † † Mr. **JACOB NYHOFF**, Notaris, te Arnhem, 99., is van meening, op Dingsdag den zes en twintigsten April 1825, aantevangen des voormiddags ten tien ure, ten huize van **DERK BONGERS**, op de Klingelbeek, in het kanton Arnhem, publiek, Erfhuiswijze, te verkoopen, op credit van vijf maanden voor koopen van vijf gulden en daarboven:

Eenige **GUSTE KOEJEN** en een zwaar **RUINPAARD**, **KABREN**, **PLOEGEN**, **ERGDEN**, **TABAKSDEKSEL**, **STAL** en **BAKSLIETEN**, en **HANKEBN**, allerlei **STAL**, **DEBL** en **KABNGBEEDSCHAP**, eene partij **MEST**, **MEUBELS**, **AARDEWERK**, **KOPER**, **TIN**, **BLIK** en hetgeen verder zal worden te voorschijn gebracht.

§ † § De, in de Arnheimsche Couranten van den 5. en 19. April 1825, aangekondigde publieke veiling en verkoop van de aanzienlijke **PAPIERFABRYK**, de **HAAK** genaamd, met de daarbij behoorende **BOEREN ERVEN**, **SMEDERY**, uitgestrekte **EIKEN AKKERMAALS** en **DENNEN BOSSCHEN**, **BOUW** en **WELLANDEN**, onder Brummen gelegen, in bovengemelde Couranten en bij geaffigeerde Billeiten breeder omschre-

ven, wordt uitgesteld tot en bepaald op Dingsdagen den 10 en 24. Mei 1825, des namiddags om 3 ure, in het Logement het *Kromhout*, te Brummen; blijvende inmiddels nadere informatien, omtrent de verkooplijst als anderzints, te bekomen, ten kantore van den Notaris **DE KRIJFF** aldaar.

In Naam des Konings.

VERKOOPING

Ter Rolle van Geregte Uittwining, bij de Regtbank ter Eerster Instantie, zitting houdende te Tiel, provincie Gelderland,

Van:

1. Een **HUIS**, gemerkt Lett. D. No. 42, het uitzigt hebbende met drie ramen op den Hof, met **BAKHUIS**, **SCHUUR**, **BERG**, **HOF** en twee **BOOMGAARDEN**, **TABAKS** en **AARDAPPEL-LAND**, groot circa twee bunders, vijf roeden, tachtig ellen; zijnde de za Hofstede, de *Ploeg* genaamd, beland ten oosten de Pastorij van Zetten, **THEODORUS HOLMAN** en **JACOB ARISEN**, ten westen **WILLEM CORNELIJSSEN** en de gemeente *Zandweg*, ten zuiden **WILLEM GONNELIJSSEN** en de Kerkstraat, en ten noorden **JAN LAKS** en **SARREND DERKSEN**.
2. Vijf bunders, tien roeden, vijf en negentig ellen **BOUWLAND**, beland ten oosten de Zandstraat, ten westen **JAN ANDRIJSSEN** en **C. TAP**, ten zuiden de *Widuwe*, ten noorden **C. TAP** en de *Widuwe*.
3. Vier bunders, vijf en twintig roeden, negen en zeventig ellen **BOUWLAND**, beland ten oosten de Zandstraat, ten westen, zuiden en ten noorden de debiteuren zelve.
4. Twee bunders, twaalf roeden, vier en tachtig ellen **BOUWLAND**, beland ten oosten de Zandstraat, ten westen **JAN ANDRIJSSEN**, ten zuiden de *Widuwe* **DIRK DERKSE**, en ten noorden de debiteuren zelve.
5. Twee bunders, acht en negentig roeden, vijf ellen **BOUWLAND**, beland ten oosten de debiteuren zelve, ten westen, zuiden en ten noorden **JAN ANDRIJSSEN**.
6. Drie bunders, drie en tachtig roeden, een en twintig ellen **WELAND**, beland ten oosten de *Bach* van **LYNDEN** van **HEMMEN**, ten westen **JACOB JANSSEN**, ten zuiden **D. DE LEUR**, en ten noorden **JACOB JANSSEN**. — Zijnde alle de voorschrevene onroerende goederen in de gemeente Zetten, schout-ambt Valburg, kanton Elst, arrondissement Tiel, provincie Gelderland staande en gelegen, en bij **JAN PHILIPSEN**, voor zoo verre bekend, in eigen gebruik.

Garresterd als onroerend goed ten lasten van **JAN PHILIPSEN**, Landeigenaar en Landbouwer, gewoon hebbende te Medel, gemeente Echfeld, doch thans woonachtig in het dorp Zetten, schout-ambt Valburg, alsmede ten lasten van **DIRK**, **WILLEM**, **PETRIKUS**, **CECILIA**, en **MARIA PHILIPSEN**, alle landeigenaars, meerderjarig en ongehuwt, zich opgevend te wonen te Medel, gemeente Echfeld, en nog ten lasten van **JAN PHILIPSEN**, Junior, wonende ten huize van zijn Vader, te Zetten voornoemd.

Ter requisitie van den Heer **THEODORUS JOHANNES VAN LILAAR**, Grondrentier, wonende te Amersfoort, hebbende tot Procureur den Heer **R. VAN GELDEREN**, wonende te Tiel, die de zaak voor den requirant zal waarmaken.

Bij Proces-Verbaal gedateerd den achtenden December 1800, en twintig, geregistreerd te Tiel, den twintigsten December daarna, Deel 7, Folio 61, recto Vak 9, tegen betaling van eene Gulden en drie Cents, waarvan ten gemelden dage (van den achtenden December) kopij is gelaten aan den Heer **L. MULDER**, Schout van het schout-ambt Valburg, en aan den heer **J. W. GRENELIUS**, Commiss Griffier van het Vrederegert van het kanton Elst, zijnde overgeschreven bij den bewaarder der Hypotheken te Tiel, den vier en twintigsten December 1800 vier en twintig, en op den acht en twintigsten daarna, ter Griffie van de Regtbank ter Eerster Instantie, zitting houdende te Tiel.

De preperatoire toeschatting heeft ter Rolle van geregte uittwiningen, bij de Regtbank van eersten aanleg te Tiel, plaats gehad op Maandag den achtenden April 1800 vijf en twintig, en is daarbij aan den Procureur van den Excutant toegewezen, het eerste perceel voor twee honderd gulden, het tweede perceel voor een honderd vijftig gulden, het derde perceel voor een honderd gulden, het vierde perceel voor vijf en zeventig gulden, het vijfde perceel voor vijf en zeventig gulden, en het zesde perceel voor een honderd gulden, en zijnde de definitieve toeschatting bepaald op Maandag den zeven en twintigsten Jantj 1800 vijf en twintig, des morgens ten elf ure, op het Stadhuis te Tiel, ter Rolle van geregte uittwining van voelgemelde Regtbank van eersten aanleg te Tiel.

Hetgeen certificeert
R. VAN GYTENBEEK,
Procureur.

**DEBENNING IN DE NEDERLANDSCHE STOOMBOD-
MAATSCHAPPY.**

VOORLOOPIGE ADVERTENTIE.

**COMMISSARIJSSEN EN DIRECTEUR DER NEDERLANDSCHE STOOMBOD-
MAATSCHAPPY** maken, bij deze, voorloopig bekend, dat, in de laatstgehoudene Algemeene Vergadering, van den 26. Augustus 1824, is besloten tot *Uitbreiding van het primitive Fonds der Maatschappij*, naar aanleiding van en in den vorm, overgeschreven bij Art. 16. der Statuten, en dat daartoe zal worden overgegaan in de maand Mei aanstaande, ten tijde en plaats, sedert nu te kondigen.

† † † Den Ondergetekende heeft de eer zijne Stadgenooten en de Heeren Rezigers te berichten, dat hij, met primo Mei aanstaande, het van deds gerenoemde **LOGEMENT** het **KABNGBEEDSCHAP**, op de Beek alhier, zal aanvaarden, allende hij tevens continuieren met het *Veshuud* van **PAARDEN** en **BYTULGEN**: in welke beide heerekingen hij zich aan een ieder aanbeveelt, kunnende men zich van eene prompte en civiele bediening verzekerd houden.

Arnhem, den 25. April 1825.

D. BRONKHORST

† † § Een **LEERLOOYERS** en **LEERTON-
WERS KNECHT**, zijn werk, wel verstaande, en goede getuigenissen van eerlijk en vlijtig gedrag kunnende vertoonen, kan dadelijk in dienst geraken bij **S. T. B. N. C. A. T. D.**, Looijer te Sneek.